

Når Søren rejser ud, tager han et lille album med fotos af familien og huset derhjemme med. Billeder af forældre, kone og børn er noget, alle kender, og pludselig bliver denne underlige hvide mand med den lange næse en helt almindelig person, som man gerne vil lære at kende.

Det var virkelig fantastisk. For vi kunne jo køre, hvorhen vi ville. Vi havde et helt år, og vi havde lige solgt gården, så vi havde også lidt penge med. Og så ligger verden jo åben for én.”

Søren Padkjær's mange rejse-eventyr startede ikke her. Men det var her, han for alvor oplevede frihedslængslen, som har siddet i ham lige siden. Interessen for at rejse startede dog noget tidligere end den omtalte julidag i 1997. Som barn læste han bøger om sørøvere, kineserdrøge og de syv have, og senere blev udstationeringer og forretningsrejser en stor del af hans arbejdsliv.

Selvom forretningsrejserne var lidt anderledes end dem, han senere skulle foretage, var de mindst lige så interessante. For selvom Søren sov på fine hoteller og blev kørt i

taxa fra sted til sted, handlede det for ham om at lære lokalbefolkningen at kende.

”Jeg har aldrig haft talenter for at sælge, men jeg er god til at komme i kontakt med folk. Kunderne kunne godt mærke, at jeg interesserede mig for deres kultur og deres lokale forhold, og at jeg syntes, det var sjovere at komme med dem hjem og spise på græsplænen end at gå ind på en restaurant. Så resultaterne og det sjove fulgtes ad. Jeg kan huske engang, jeg var ude sammen med nogle fra Carlsberg i det nordlige Nigeria og lave et projekt. De beklagede sig over, at de var væk fra deres koner og alt det, de ikke nåede derhjemme – de skulle have malet stakit og spillet badminton med naboen – og jeg fattede slet ikke, hvad de snakkede om. Jeg syntes

da bare, det var vildt spændende at være derude.”

Indien uden Taj Mahal

Jobbet med de mange forretningsrejser droppede Søren dog efter den lange familietur til USA. Siden da har han arbejdet hjemme fra den stille skovhytte i Bjerringbro, og det har givet ham mulighed for at rejse på en ny måde.

”Jeg har boet på min andel af fine hoteller, besøgt restauranter og haft aftaler med folk, der skal besøges. I dag synes jeg, det er rarere at tage min rygsæk på nakken, gå ned på busstationen og se, hvor bussen kører hen. Det er rart med den frihed, når jeg i så mange år har haft bundne rejser.”

Sørens kone er dog ikke så begejstret for hans rygsækrejser, så >